

6620 - Оё ӯ номи ҳамсараш "Соҳира"-ро иваз намояд?

савол

Ман ба наздикӣ издивоҷ кардам. Номи ҳамсарам "Соҳира" аст.

Маънои калимаи "Соҳира" чист? Агар маънои он бад бошад, пас бояд онро иваз кунам?

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Сеҳр: Иборае аз азимаҳо (афсун, дам андохтан) ва таъвизот ва гиреҳхоест, ки ба қалбҳову баданҳо таъсир мерасонад ва бемор менамояд ва ба қатл мерасонад ва зану шавҳарро аз ҳам ҷудо месозад.

Аллоҳ таъоло фармудааст:

البقرة: 102 فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ

"Ва мардум аз он ду сеҳреро меомӯхтанд, ки бо сабаби он дар миёни марду ҳамсараш ҷудой меафкананд". (Сураи Бақара: 102).

Сеҳр амали шайтонӣ аст, ки бештари он танҳо ба воситаи ширк ва наздик шудан ба шайтонҳо тавассути корхое, ки онҳо дӯст медоранд, ба даст меояд.

Соҳир (сеҳркунанда, ҷодугар): Касест, ки ин амалро (яъне сеҳру ҷодуро) анҷом медиҳад.

Соҳира (зани сеҳркунанда, ҷодугарзан): Занест, ки ин амалро (яъне сеҳру ҷодуро) анҷом медиҳад.

Аллоҳ таъоло фармудааст:

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ الفلق/4

"Ва аз шарри заноне, ки дар гиреҳҳо медаманд". Инҳо занони сеҳргару ҷодугар мебошанд.

Сеҳр яке аз гуноҳони бузург мебошад.

Аллоҳ таъоло фармудааст:

وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَى طه: 69

"Ва сеҳргар (ҷодугар) ҳар ҷо ки равад, пирӯз намешавад". (Сураи Тоҳо: 69).

Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) фармудааст:

"Аз ҳафт гуноҳи ҳалоккунанда дурӣ варзед . . . сеҳру ҷоду ... ". Ривояти Бухорӣ (2767) ва Муслим (89).

Калимаи сеҳр гоҳе барои чизҳои мубоҳу ҷоиз, мисли фасоҳату равшанбаёнӣ, ки ақлу ҳушро мебарад, истифода мешавад. Чуноне, ки паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) фармудааст:

"Ҳамоно баъзе аз гуфторҳои сеҳромез аст".

Ба ҳар ҳол, беҳтар аст, ки ин номро иваз намоёнд. Аз номҳои, ки маънои нодурустдоранд, ё боиси мушкиливу бӯхтон шаванд, бояд дурӣ ҷуст.

Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) номҳои бадро ба номи некӯ иваз мекард.

Нигаред ба саволи рақами (14622) Оё номро иваз кардан агар маънои он хуб набошад, воҷиб аст?

Ибни Умар гуфт: Яке аз духтарони Умар Ёсия [عاصية] (нофармон) ном дошт. Расулulloҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) ӯро Ҷамила (зебо) ном ниҳод. Ривояти Муслим (2139).

Номҳои дорои маъноҳои ҳастанд, чуноне ки мегӯянд, ҳар як инсон аз номи худ насиби дорад. Аз ин хотир, инсон бояд номҳои неки хушмаъноеро интихоб намоёнд. Чуноне, ки мегӯянд:

Хеле кам чашмонат соҳиби лақабро мебинад, магар ин ки агар дар лақоби ӯ андеша намой,
маънои онро меёбӣ.

Аллоҳ донотар аст.